

Budapest nem Kijev

2014 október 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

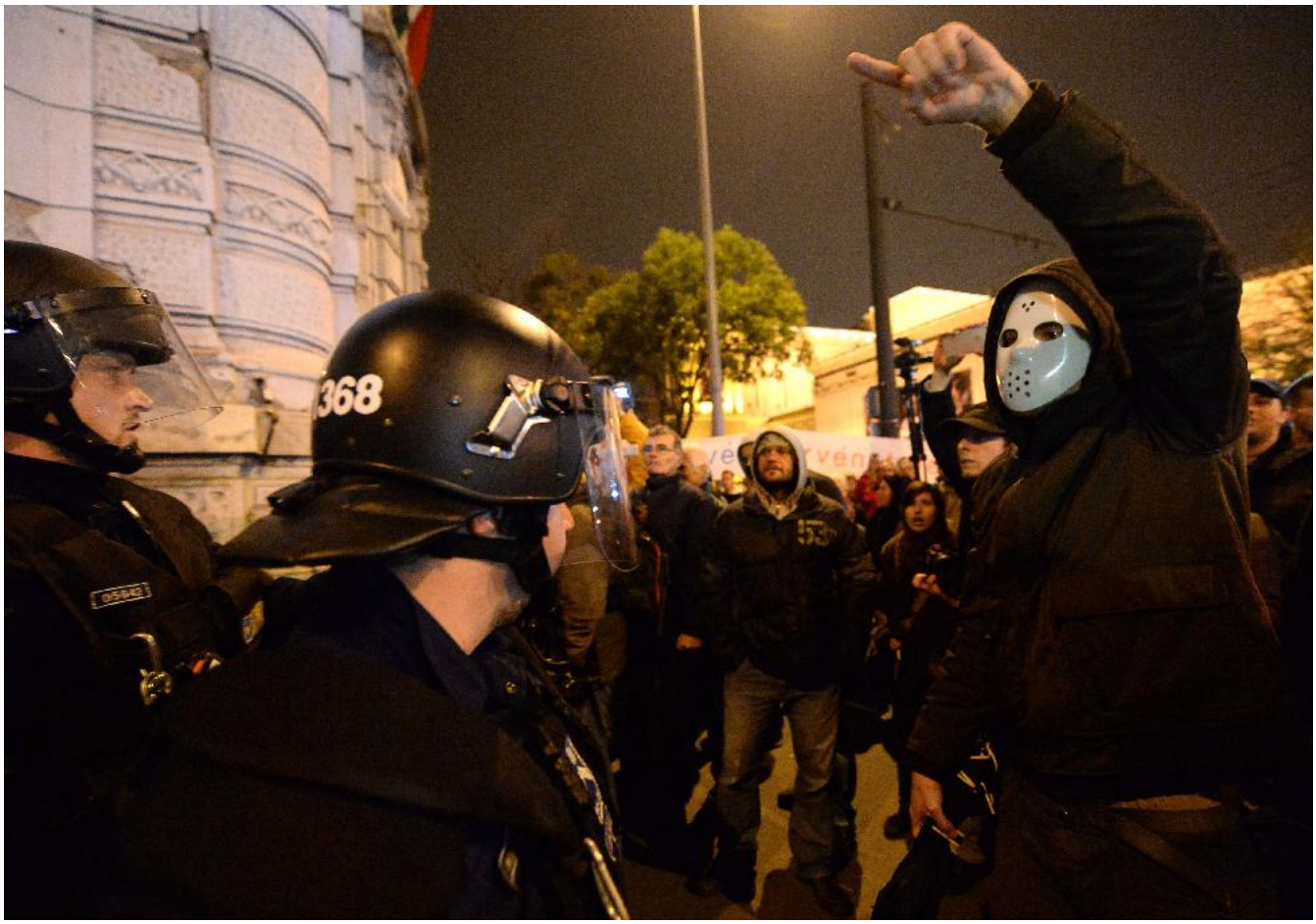
Mérték

Garázdaságot elkövet?kkel, er?szakos demonstrálókkal, újságírókat bántalmazókkal nincs mir?l tárgyalni.

A vasárnap este a Fidesz Lendvay utcai székházánál, az internetadó tervezett bevezetésének ürügyén el?adott visszataszító jelenetek szerepl?inek tettei a Btk., nem pedig az alapvet? szabadságjogok gyakorlásának optikáján

át szemlélend?k.

Az er?szakos cselekményekre egy alapvet?en békés demonstráció hivatalos lezárása után került sor, mégsem ártatlanok a szervez?k.



Egyrészt – mint azt a kétezres években annyiszor hallhattuk – akik utcára visznek embereket, azoknak hazaküldeni is tudniuk kell ?ket. Másrészt: vagy felhívás volt kering?re, vagy jóhiszem?, ám égbekiáltóan ostoba ötlet volt arra kérni a tiltakozókat, hogy elhasznált telefonokat, számítógépes eszközöket vigyenek a Fidesz-székház elé. Az elkövet?kön kívül felel?sek a vandalizmusért a kormány ellen évek óta uszító politikusok, értelmiségiek, s nehéz lenne szalonképes módon jellemezni az ?rjöng?, székházdobáló csapat akcióját önfeledten videózó Demszky Gábor magatartását. (Bajnai Gordon politikai árvái lassan hazajárnak a Lendvay utcai épületbe.) Vérlázító az is, hogy vannak olyan magyar újságírók, akik bocsánatos cselekedetnek tartják a munkáját végz? televíziós stáb inzultálását, megalázását. Az meg szánalmas, hogy mások meg igyekeznek a gyalázat felel?sségét áthárítani a mindig kéznél lév? b?nbakokra, a futballszurkolókra.

Ám mindez csak az igazság, szerényebben: az érem egyik fele. A tiltakozást nem lehet a lezárása után történt atrocitásokra vagy a f? szónok nyilvánvaló pártköt?désére hivatkozva egy kézlegyintéssel elintézni. Ami történt, a végjátékot leszámítva belefért a demokrácia normális m?ködésének keretei közé. Ma Magyarországon szabadon lehet bírálni, demagóg szónoklatokkal ostorozni, akár gyalázni is a kormányt. Ez – még ha sokak ízlését sérti is, s elidegenít a tiltakozóktól – még b?ven belefér, a rend?rség visszafogottsága pedig jogállamban evidens, de kifejezetten el?relépés a demokratikus jogok gyakorlása lehet?ségeinek terén a 2010 el?tti id?szakhoz képest. Az ügy, ami valóban hatalmas tömeget vitt utcára, sejtésem szerint bírja a többség támogatását; olyanokét is, akik a kormánypártok hívei. És nem azért, mert adót senki sem szeret fizetni. Hanem mert könny? belátni, a távközlési adó kiterjesztése az internetszolgáltatásokra a legrosszabb értelemben vett unortodox lépés, amely ellentmond a felzárkózás, a gazdasági növekedés, a munkahelyteremtés céljainak.

Hiszen a XXI. században a munkaalapú társadalom szükségképpen internetalapú is egyben. Ráadásul ez esetben a bankadónál vagy a multiadónál hangsúlyozott, a köztehervisel?sre hivatkozó érvelés sem igazán m?ködik. Nem biztos, hogy a Fidesz-frakció kárment? módosításai elégségesek lesznek a felháborodás csillapítására. A kormánypártoknak persze joguk van az adó megszavazására a parlamentben, de ebben az esetben talán érdemes

volna a végs? döntés el?tt egy komoly költség-haszon elemzést elvégezni.

Amit vasárnap, két héttel a Fidesz szabad választáson aratott újabb nagyarányú gy?zelme után láttunk, bizonyos elemeiben már a Charles Gati által korábban felvázolt kormánybuktató forgatókönyv nem demokratikus eszközök alkalmazásáról szóló fejezetéhez sorolható, amit a Gyurcsány-párt támogat a leglelkesebben. A szuperhatalom ideiglenes ügyviv?jének jelenléte a tüntetésen nyilvánvalóvá tette, hogy Amerika az Orbán-kormány, s így Magyarország politikai destabilizálásával is megpróbálkozhat. Budapest persze nem Kijev, a H?sök tere sem a Majdan, és az Egyesült Államok nyilván jól tudja, hogy a kormánybuktatás itt nem reális elképzelés.

De megvan a hatalma, megvannak az eszközei a zavarkeltéshez. Ahogy a világ sok más pontján, érdekeit nálunk is aggály nélkül érvényesíti: ha kell, korrupcióellenes fellépésre ösztökél homályos vádakkal revolverezve; ha kell, leplezetlenül nyomást gyakorol a magyar igazságszolgáltatásra, akár többek között volt szocialista kormányf?knek büntet?jogi sérthetetlenséget követelve. Olyan politikusoknak, akiknek pártja a többi közt a korrupció mocsarába fulladva veszítette el a hatalmát, a választók bizalmát.

Csakhogy itt is van az éremnek másik oldala. Van, amikor a reálpolitika nem azonos igazunk bizonyításával, hanem az ellentétek tompítását, a másik fél szándékának, konkrét kifogásainak a feltérképezését és mérlegelését követeli. Akár a hazai közvéleménynek szóló, a szuverenitásunkat félt? retorikai fordulatok mell?zése árán is. Tudom, a kormányt sok döntésnél az id? is szorítja, de négy és fél év hatalomgyakorlás és számos magabiztosan megnyert választás után, három és fél évvel a soron következ? megméretés el?tt, komolyan vehet? ellenzéki kihívó hiányában ideje volna higgadt fejjel átgondolni a helyzetet, a lehet?ségeket. Nincs már elfogadható indok a kapkodásra, a váratlan döntésekre, az apparátus ide-oda rángatására.

A kegyelmi állapot még mindig nem múlt el: kikezdhetetlen felhatalmazása birtokában, szilárd hátországával a kormány szabadon eldöntheti, hogy megpróbálja-e konszolidálni a viszonyokat itthon és az ország nemzetközi kapcsolataiban – függetlenül attól, hogy ki a felel?s az adott konfliktusért –, vagy tovább er?lteti az eddigi szabadságharcos politikát. Érv mindkét választás mellett felsorakoztatható.

Orbán Viktor egy hete a Millenárison arról beszélt, hogy a Fidesz–KDNP történelmi lehet?séget kapott az ország felvirágoztatására. Egy hét a politikában olykor nagyon hosszú id?, de azért ez a lehet?ség azóta biztosan nem úszott el.

mno.hu - Szeret? Szabolcs

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>



Ajánló